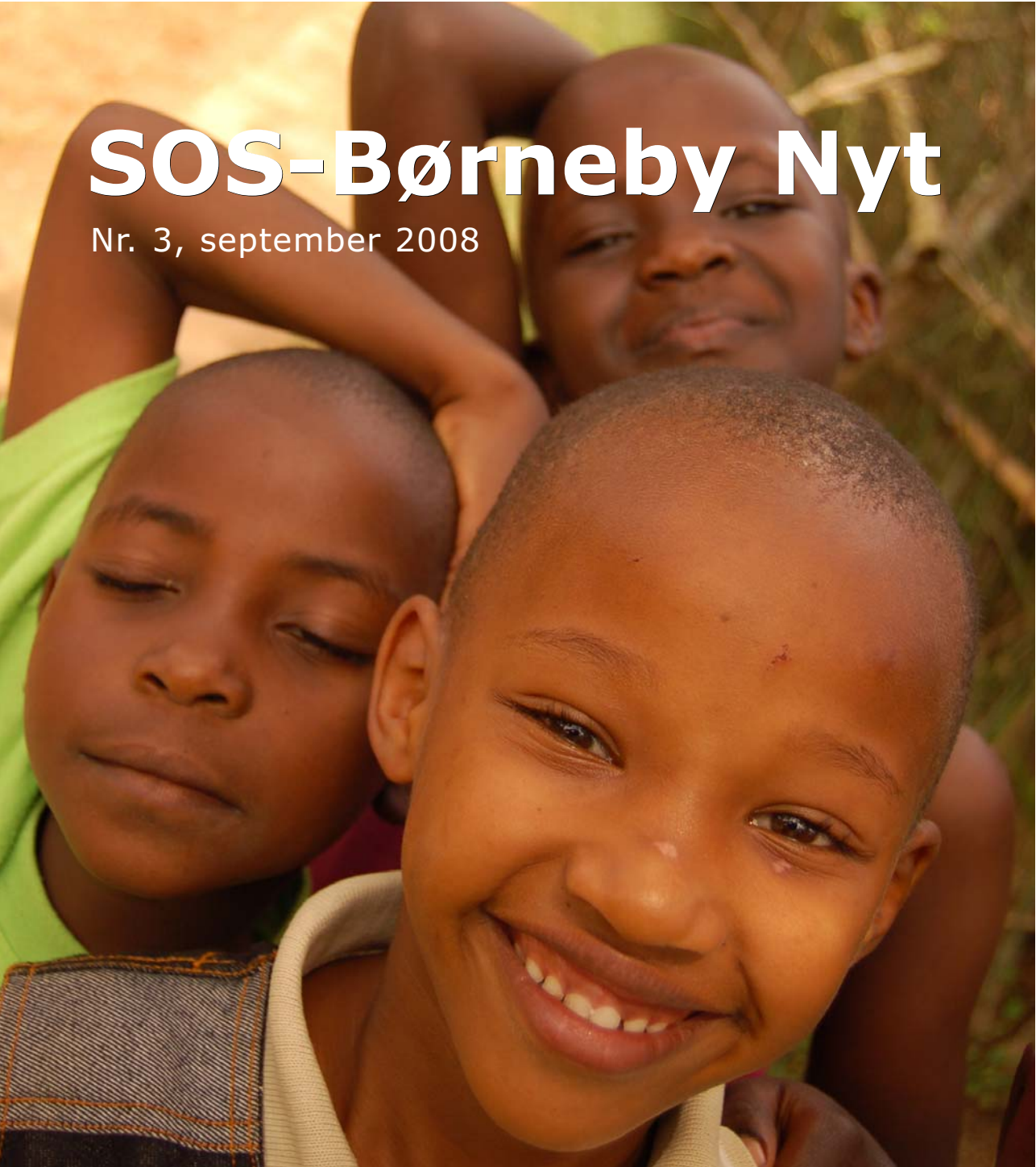

SOS-Børneby Nyt

Nr. 3, september 2008

SOS-BØRNEBYERNE

LANGSIGTET HJÆLP TIL NØDLIDENDE BØRN

Prinsesse Benedikte:
Livet sat i perspektiv

Læs side 6-7

Året der gik:
2007 i tal og tekst

Midt i bladet

Vi vil hjælpe en million børn

■ Burkina Faso, Indonesien, Danmark, Peru, Estland... I sommeren 2008 mødtes knapt 300 beslutningstagere fra alle dele af den globale paraplyorganisation SOS-Børnebyerne til generalforsamling i Innsbruck i Tyrol i Østrig. Generalforsamlingen finder sted hver fjerde år, og på denne attende generalforsamling blev SOS-Børnebyernes overordnede strategier og målsætninger frem til 2016 endeligt vedtaget af de 132 deltagende lande. Og budskabet stod helt klart: Vi vil hjælpe 1 million børn i 2016, men vi vil stadig have fokus på kvalitet og nærhed til det enkelte barn.

Visionen om at hjælpe 1 million børn er i sig selv inspirerende, men at opleve, hvordan der fra alle de forsamlede repræsentanter blev givet tilsagn om, at netop de ville gøre deres yderste for at nå målene, var overvældende. En oplevelse, jeg ville ønske kunne deles med alle faddere og bidragsydere i Danmark, der både nu og i fremtiden gør visionen mulig.

Her i Danmark oplever SOS-Børnebyerne også støtte fra mange sider. Således besøgte protektor, Prinsesse Benedikte, i foråret SOS-Børnebyernes kontor. Prinsessen demonstrerede under besøget sit store engagement i børns vilkår og den langsigtede hjælp til børnene. Du kan læse et interview med Prinsesse Benedikte i dette nummer af SOS-Børneby Nyt.

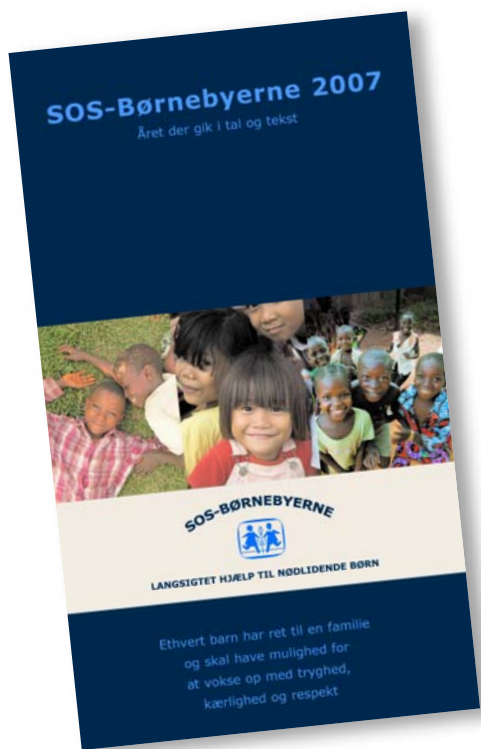
På samme måde oplever SOS-Børnebyerne en stor fremgang i indsamlingen af penge til de mange projekter, vi har ansvar for ude i verden. En lille årsberetning indhæftet i dette blad fortæller meget mere om økonomien i 2007 og alle de projekter, som danske bidragsydere er med til at støtte. SOS-Børnebyerne er meget taknemmelig for støtten til arbejdet.

Jeg håber, at også du vil lade dig inspirere af vores ambition om at hjælpe 1 million børn i de kommende år, og at du vil støtte visionen.

Hanne Rasmussen
Direktør,
SOS-Børnebyerne

*Forside: Rwandas blodige historie har efterladt mange børn uden forældre, og der er hårdt brug for SOS-Børnebyerne. I børnebyen i Kigali lever over 100 forældreløse og forladte børn et trygt og godt liv.
Foto: Line Grove Hermansen*

Mød SOS-børn og læs et interview med SOS-Børnebyernes direktør Hanne Rasmussen inde i bladet, hvor du kan finde en beretning fra året, der gik.

Indhold

Flere hundrede lokale var med, da der blev lagt første sten til den nye børneby i Rwanda.

Side 4-5

I fremtiden vokser forældreløse børn i Letland op i et hus navngivet efter Kirsten, som donerede penge til SOS-Børnebyerne.

Side 9

Fra barn til barn: Læs op om 3-årige Senad for dine børn og benyt lejlighed til at tale om, hvordan børn har det i andre lande.

Side 12-13

Hele verden samlet

SOS-medarbejdere og -børn fra flere kontinenter var samlet og satte fokus på børns rettigheder. De mange kulturer blev helt tydelige, da deltagerne mødte op i nationaldragter til åbningsceremonien.

En million børn venter på hjælp

Hvert fjerde år samles SOS-Børnebyernes 132 landeorganisationer i Østrig. Her udstikkes retningslinjerne for de næste år. Missionen for den næste tid er både klar og ambitiøs

■ De tyrolske alper dannede rammerne om en farverig åbning af den 18 internationale generalforsamling i SOS-Børnebyernes internationale organisation. Flertallet af de delegerede var mødt frem til åbningsceremonien i deres nationaldragter, hvilket på fornemmeste vis var med til at understrege omfanget af SOS-Børnebyernes globale arbejde.

Fælles fodslaw

Generalforsamlingen er stedet, hvor de næste års indsats for hjælpeorganisationens arbejde bliver diskuteret og koordineret. De overordnede strategier bliver vendt for at være sikre at SOS-Børnebyernes standarder og målsætninger følges over hele verden – om det så er et socialcenter i Peru, en børneby i Botswana eller et dansk kontor.

Og selvom der til stadighed bygges flere børnebyer, er behovet for at hjælpe forladte

og forældreløse uhyggeligt stort. Det var alle enige om.

Ambitiøse mål

Som det altoverskyggende mål blev det besluttet, at SOS-Børnebyerne i 2016 skal hjælpe en million børn på verdensplan, så de kan vokse op i en familie. Og det kan kun lykkes ved i endnu højere grad at lade børnebyen være centrum også for forebyggende arbejde – gennem de såkaldte familieprogrammer, der allerede findes i tilknytning til mange af børnebyerne.

”SOS-Børnebyernes familie- og socialprogrammer er rettet mod udsatte og sårbare familier, der er på nippet til at falde fra hinanden. Typisk på grund af sygdom og fattigdom. Ved at styrke familierne er risikoen for at børnene bliver forladte eller forældreløse væsentlig mindre – og vi er på den måde med til at bryde en ellers ond cirkel,” forklarer SOS-Børnebyernes direktør Hanne Rasmussen, der sammen med den danske bestyrelsesformand Bjørn Bogason deltog i generalforsamlingen.

Du vil i de kommende år kunne følge arbejdet for at nå målet her og på www.sos-borneby.dk.

SOS-fakta

- SOS-Børnebyerne er i hvert land en selvstændig organisation med egen bestyrelse, der deltager i det internationale netværk med hovedkvarter i Østrig.
- Alle nationale organisationer er forpligtet til at efterleve de internationale retningslinjer og kvalitetskrav for den faglige, administrative og finansielle drift af projekterne.
- SOS-Børnebyerne arbejder i 132 lande over hele verden og har i dag over 1800 projekter. Knap en million mennesker får i dag hjælp af SOS-Børnebyerne. I 2016 vil vi hjælpe en million børn – derudover selvfølgelig også unge og familier, som vi gør i dag.

Mød en teenager fra Kayonza

I dag er der ikke meget hjælp at hente, hvis man er forældreløs i byen Kayonza. 18-årige Jaqueline er vokset op uden forældre og har ansvaret for to yngre slægtninge

■ Jaqueline er 18 år og forældreløs. Hendes forældre blev dræbt under Rwandas folkemord i 1994, så hun er vokset op hos sin bedstemor. I dag er hun næsten en ung kvinde, pænt klædt i ren pink t-shirt med og en nederdel, der ikke er særlig krøllet efter varme, afrikanske forhold.

Jaqueline har ikke gået i skole. Hun har brugt kræfterne på at skaffe mad – de sidste seks år også til sin lille fætter og kusine, Edison og Odile. Der er ikke mange måder at tjene penge på, men hun får 300 Rwanda-franc (cirka 2,50 kr.) ved at gå på markedet og købe tomater, som hun deler op i mindre portioner og sælger videre.

Pengene bruger hun på at købe notesblokke til Edison og Odile. For uden notesblokke er det omsonst at gå i skole, - den er gratis, men man skal have noget at skrive i.

Børnebyen bliver ny nabo

Jaquelines hjem ligger få hundrede meter fra, hvor Kayonza om et år eller to får en børneby.

Bag huset sidder en gammel kone; Jaquelines bedstemor, som er i færd med at skrælle

Det er familier som Jaquelines, der vil få hjælp fra den nye SOS-børneby med tilhørende faciliteter.

bananer. Køkkenet er der intet af, maden laves på et lille ildsted i ly af en lervæg under et bliktag bag huset. Selve hytten består af jord og ler, og det eneste indbo er madrasser på gulvet. Man kan lugte støv, snavs og fornemme, at her er ingen toiletter eller rindende vand.

Jaqueline viser rundt. Det er hurtigt overstået. Hyttens areal er på måske 20 kvadratmeter. Et værelse til bedstemor, et til de to små og et til Jaqueline. Det fjerde er tomt og man kan kigge ud gennem et hul i væggen til vejen.

Den første sten er lagt

■ I forsommeren afholdt SOS-Børnebyerne grundstensnedlæggelse til en ny danskfinansieret børneby i Kayonza i det østlige Rwanda. Her skyder nu bygninger op, som fremover skal hjælpe forældreløse og forladte i hele regionen.

En grundstensnedlæggelse markerer det første spadestik, når der bygges en børneby. Men udover at være en festlighed og give officielle repræsentationer for myndighederne, Rwandas regering og ansatte hos SOS-Børnebyerne mulighed for at møde hinanden, så er de vigtigste deltagere faktisk de mange lokale, der stimulerer sammen, når de hører musik i højtalere og stemmer fra taler.

Gennem talerne får de en oplevelse af, hvad det er, deres samfund kan se frem til, når gravkøerne ruller frem. At der kommer en børneby, som kan støtte dem, hvis de selv gør en indsats og bidrager til udviklingen.

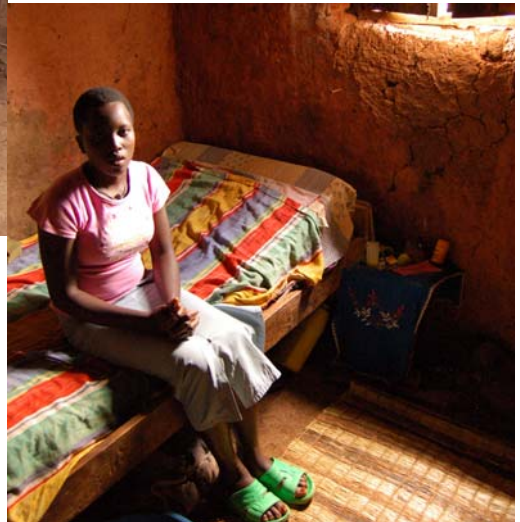
Ceremonien er på den vis en måde at kommunikere på i et område uden medier, med en befolkning, hvor over 30 procent ikke kan læse.

Ny børneby i Rwanda

Læs mere om børnebyen i Rwanda og interview med deltagerne i grundstensnedlæggelsen på vores hjemmeside. Her kan du også blive fadder for et barn.

Rwanda har over to millioner forældreløse børn. Hvert fjerde barn er underernæret og kun fire ud af fem børn går i skole.

Lidt privatliv

Inde i det lille rum på cirka to gange tre meter, hvor Jaqueline har sine ting, er der en smule mere orden. Her er madrassen hævet over jorden, der står en vanddunk til tøjvask og fem-seks stykker tøj hænger på interimsstiske kroge fastgjort på lervæggene.

Da hun forlader sit værelse, sørger hun for at lukke skoen for det hul i væggen, der udgør et vindue, og omhyggeligt lukke døren og låse en lille hængelås. Selve lerhytten har ingen låse på hverken døre eller vinduer. Men der er heller ikke noget at stjæle.

Uden for huset har bedstemoderen rejst sig op. Hun har krykker. Og kun et ben. "Hjælp mig," siger hun på det lokale sprog kinyarwanda; det behøver ikke oversættelse.

En dansk skolelærer på besøg

■ Hans Petersen, uddannet lærer og øverste ansvarlige for Odd Fellow Ordenen i Danmark, som støtter byggeriet af børnebyen, deltog i grundstensnedlæggelsen og besøgte også en eksisterende børneby, børnehave og skole i

Rwandas hovedstad, Kigali:

"Det var godt at se skolen og børnehavens ydre rammer: Bygningerne. Der var intet lerklinet her, det var gedigne murstenshuse, og inventaret var ikke stort anderledes end i den danske landsbyskole, jeg selv for ikke så grueligt mange år siden begyndte at undervise i. Men det, der især slog mig, var den kærlige disciplin, der kendetegnede undervisningen. Børnene var ikke kuede. Det er tankevækkende, for der skal ikke gå lang tid, før man finder et kuet barn i en dansk skolegård. Og når man så tænker på, hvad mange af Rwandas børn havde været igennem... Det var tydeligt, at de ansatte var der for børnene. Der var tale om voksne, som virkelig vidste, hvad de gjorde. Det var utrolig positivt."

Livet sat i perspektiv

Oplevelsen af, hvordan livet er i et slumkvarter i Kenya, sætter meget i perspektiv, mener H.K.H. Prinsesse Benedikte, der her fortæller om sit arbejde som protektor for SOS-Børnebyerne

■ "Det har været lærerigt at komme tæt på SOS-Børnebyerne, for det er med til at give et indtryk af, at der er en bagside af den verden, vi kender," siger Prinsessen, der har inviteret indenfor på Amalienborg.

De oplevelser, Prinsesse Benedikte har haft som protektor med besøg i SOS-børnebyer blandt andet Korea, Estland og Kenya, fylder stadig.

"Da der tidligere i år var uroligheder i Kenya, gik mine tanker derned. Lige netop det slumkvarter, hvor megen af volden var værst, besøgte jeg," fortæller Prinsesse Benedikte og lader sig rive med af den voldsomme erindring om det liv, mennesker et sådan sted lever.

"Når man har stået i et sådant slumkvarter og set, hvordan mennesker lever, så bliver man meget ydmyg," siger Prinsessen.

Fokus på det positive

Heldigvis er netop rollen som protektor i meget høj grad at sætte fokus på det positive.

"Det jeg husker bedst, er den idealistiske stemning, den varme og de glade børn, jeg har oplevet i SOS-børnebyerne. Nu kommer jeg jo sjældent alene," - smiler Prinsessen med en hentydning til den sikkerhed og det følge, der som oftest er del af et kongelige besøg, - "men jeg ved også, at hvis børnene ellers selv kunne fortælle deres historier, så ligger der mange triste oplevelser fra tiden før, det liv, de har nu. I SOS-børnebyen får de kærlighed, tryghed og varme - alt det, der skal til for at danne en familie."

En families betydning

Netop betydningen af at have en familie er en af de ting, Prinsessen værdsætter hos SOS-Børnebyerne.

"Børn har brug for varme og tryghed, som den voksne kan give. Det er åbenlyst for mig, og det er her, at SOS-Børnebyerne med de kvinder, SOS-mødre, der træder ind som forældre for børnene, gør en utrolig stor indsats. De så at sige vier deres liv til de børn, de bliver SOS-mor for. Det er en mægtig opgave, som det kræver meget at løfte" siger Prinsesse Benedikte, der selv er mor til tre.

Hjælper som fadder

"Jeg husker, at jeg i Botswana stod med et lille barn på ganske få måneder, der havde aids. Der får man virkelig lyst til at række ud og gøre noget. Heldigvis fik barnet hos SOS-

"Børnene i en SOS-børneby opdrages ud fra den lokale kultur, og sådan skal det også være. Hele personalet er jo lokale, så det er naturligt, at de opdrages ud fra lokale skikke," fastslår Prinsesse Benedikte, der i flere omgange har besøgt SOS-børnebyer.

Hilary Atkins

Børnebyerne en behandling, der gjorde, at de kunne holde sygdommen væk. Man kan kun forestille sig, hvad det er for oplevelser, disse børn har haft. Alt dette er meget nemt for os at sidde og tale om. Vi kender ikke til, hvordan det er at være forældreløs eller forladt. Det kan vi slet ikke sætte os ind i," siger Prinsessen.

"I sådanne lande, hvor SOS-Børnebyerne hjælper, der skal der meget lidt til, for at det nytter noget. Selv et lille beløb kan gøre en meget stor forskel," siger Prinsesse Benedikte. Både hun samt hendes tre børn er faddere for SOS-børnebyer forskellige steder i verden.

Besøg hos medarbejderne

Tidligere i år besøgte Prinsesse Benedikte SOS-Børnebyernes kontor i København for at blive opdateret på arbejdet og møde nye medarbejdere. SOS-Børnebyerne direktør Hanne Rasmussen fortalte blandt andet Prinsessen om, at SOS-Børnebyerne nu i højere grad engagerer sig i også at forebygge, at børn bliver forældreløse.

"Jeg synes, at det er det helt rigtige, SOS-Børnebyerne gør, når man breder arbejdet ud, så flere børn får hjælp. Det har jeg oplevet med de skoler, man ofte bygger i forbindelse med børnebyerne. Her går også børn uden for børnebyen," siger Prinsessen.

Tiden, der var afsat til interviewet, er for længst gået, men Prinsesse Benedikte tager sig god tid. Hun bliver nemt revet med af tanker og ideer.

"Der er desværre flere og flere børn, som får brug for hjælp. Jeg ville ønske, at det ikke var sådan. Men der bliver mere og mere brug for organisationer som SOS-Børnebyerne, og den hjælp, de kan give," siger Prinsessen.

"Børn har brug for varme og tryghed, som den voksne kan give. Det er åbenlyst for mig, og det er her, at SOS-Børnebyerne med de kvinder, SOS-mødre, der træder ind som forældre for børnene, gør en utrolig stor indsats.

H.K.H. Prinsesse Benedikte

Prinsesse Benedikte tog imod i Christian VIII's Palæ på Amalienborg for at fortælle om sit virke som protektor for SOS-Børnebyerne. "Kærlighed, tryghed og tolerance. Det er gode ord både i dagens Danmark og beskrivende for SOS-Børnebyerne," sagde H.K.H. Prinsesse Benedikte.

L.G. Hermandsen

Fadder i Nepal

Mød nogle af de danske faddere, der er med til at give forældreløse og forladte børn et hjem

Fadder – og våbenobservatør –

Michael Søholt Madsen er kaptajn-løjtnant i Søværnet og arbejder i øjeblikket i Nepal. Her har han tegnet et fadderskab som en måde at sige "tak for oplevelsen" på

■ Michael Madsen er fadder for SOS-børnebyen i Surkhet, der ligger lidt over en times kørsel nord for den by, hvor han bor og arbejder i det vestlige Nepal. Michael Madsen er udsendt som FN-observatør, og har sammen med nogle kollegaer fra FN besøgt børnebyen, der ligger i et af landets fattigste områder. Netop her blev børn og voksne hårdt ramt under en ti år lang konflikt mellem en maoistisk oprørshær og Nepals regeringshær.

"Efter at have været mange steder i regionen og set de svære levevilkår for forskellige befolkningsgrupper, er det godt at se et sted, hvor de, der har behov for hjælp, også får den. Jeg havde nogle af mine internationale og nepalesiske kolleger med på besøg i "min" børneby, og vi blev alle meget varmt modta-

get og fik en rundvisning i hele børnebyen," fortæller Michael Madsen, der er en af to danskere, som er udsendt for at overvåge en fredsftale mellem en tidligere oprørshær og den nepalesiske hær.

Gode faciliteter

"Vi besøgte et af de 14 huse og talte med en SOS-mor, der beskrev dagligdagen med lektielæsning og huslige pligter, inden der om aftenen er lidt tid til at se fjernsyn. Vi så også skolen og klasseværelserne, det lille bibliotek, et computerrum og børnehaven."

"Det var godt at se den høje standard, som børnebyen har. Specielt når man kommer rundt og ser skolerne andre steder i Nepal. I de almindelige skoler må børnene ofte sidde på jorden," siger den danske udsendte.

Fadder for hele børnebyen

"Nu er jeg jo fadder for hele børnebyen, men det var en stor oplevelse at møde alle børnene. De er vant til at have besøgende og var spændte og glade over at se os. Som FN-

SOS-børnebyerne driver otte børnebyer og skoler i Nepal, hvor hver fjerde pige ikke kommer i skole.

At være fadder i Nepal er specielt for FN-observatør Michael Madsen; "Jeg giver noget tilbage til et land, som giver mig så utroligt mange spændende oplevelser."

i Nepal

observatører har vi lært os selv nogle ord og sætninger på nepalesisk – og det gjorde det lidt sjovere at tale med børnene, når man kan sige ting som 'mit navn er Michael' og 'mit hjem er Danmark', og spørge 'hvad hedder du?' og 'hvordan har du det?'" fortæller faderen, der allerede var fadder for en by i Nicaragua, da han fik at vide, at han skulle til Nepal.

"Så tegnede jeg endnu et fadderskab. Jeg tænkte, det kunne være en måde at give noget tilbage til det land, som ville komme til at give mig en masse spændende oplevelser. Nu hvor jeg har besøgt Surkhet, kan jeg kun sige, at det var en stor oplevelse, at se det arbejde der bliver gjort, det sted jeg selv støtter," fortæller Michael.

SOS-fadder

Du kan også blive fadder for en hel børneby, ligesom Michael Madsen. Meld dig på www.sos-borneby.dk

Arv giver liv

I børnebyen Valmiera i Letland vokser en gruppe børn op i et hus opkaldt efter en dansk kvinde. Takket være en arv kan familiehuset danne ramme om børnenes opvækst

■ En lille plade på et familiehus i børnebyen i Valmiera, Letland fortæller, at pengene til at opføre huset er doneret til minde om Kirsten*, der hele sit liv havde en stor forkærlighed for børn. Pengene blev doneret af Kirstens mand, der gerne ville ære sin hustrus minde ved at virkeliggøre et af hendes store ønsker:

Igennem livet havde et af Kirstens personlige kendetegn været hendes store forkærlighed for børn – specielt de børn, som havde fået en svær start på livet. Derfor havde hun igennem en tid talt med sin mand om, at hun havde et stort ønske om at en del af deres penge skulle tildeles SOS-Børnebyernes arbejde - ikke mindst fordi ægteparrets egne børn og børnebørn allerede var godt i vej.

Særligt i hver sag

Som altid når SOS-Børnebyerne bliver kontaktet omkring en særlig donation eller en arv, starter der en proces for at finde det bedste match imellem de ønsker og interesser, bidragyderen har, og de SOS-projekter, der mangler penge for at kunne realiseres. Her fandt ægtefællen og SOS-Børnebyerne i fællesskab ud af, at børnebyen i Valmiera var det rigtige sted at lade Kirstens minde leve videre.

Ægtemanden har bl.a. mulighed for selv at besøge børnebyen og glæde sig over, at hans kærlighedserklæring til sin kone har gjort det muligt at opføre et familiehus, der over tid vil give snesevis af forældreløse og forladte børn en ny chance i livet ved at tilbyde et kærligt hjem.

*Navnet er fiktivt, under hensyntagen til familien

Lettiske forældreløse og forladte børn kan takke en arv fra en dansk kvinde for deres nye hjem i børnebyen i Valmiera.

Donationer og arv

Der er mange måder at støtte SOS-Børnebyerne på. En øremærket donation er en af mulighederne, ligesom mange hvert år også vælger at testamentere til SOS-Børnebyerne. SOS-Børnebyerne er fritaget for at betale arveafgift, og har en advokat tilknyttet, som gratis vejleder om testamenter. Kontakt SOS-Børnebyerne, hvis du gerne vil videre mere.

Få en flot og tankevækkende fotobog – og støt børn i Tanzania

Senere på måneden udkommer bogen "Farvel til en sort/hvid verden". Den fortæller om FN's såkaldte 2015 mål, og har forord af Kronprins Frederik. Hele salgsprisen går til SOS-børnebyen i Dar es Salaam

■ "I vores del af verden har de fleste af os det godt. I Danmark har vi adgang til uddannelse, lægehjælp, rent vand, vores spædbørn dør sjældent, vi har fokus på ligestilling mellem kønnene, og generelt kan vi handle frit med hinanden og med andre vestlige lande. Det samme gør sig ikke gældende i store dele af den øvrige verden, og særligt ikke i Afrika," skriver Kronprins Frederik i forordet til bogen "Farvel til en sort/hvid verden".

"Farvel til en sort/hvid verden" fortæller om hverdagen for ganske almindelige afrikanere med udgangspunkt i de otte 2015 mål. 2015 er det årstal, hvor 191 FN-lande er blevet enige om at nå otte overordnede målsætninger på det globale udviklingsområde.

Målsætninger, der blandt skal bekæmpe fattigdom og sult, fremme kvinders rettigheder og standse udbredelsen af hiv og aids i den tredje verden.

I Danmark er kendskabet til 2015-målene ikke noget at prale af. Men i lande, hvor kendskabsgraden til 2015-målene er høj, har det vist sig, at mængden af initiativer til gavn for udviklingslandene er steget. For nogle år siden tog fotograf Jens Honoré og journalist Jens Vilstrup til Østafrika for at indsamle materiale til en bog om netop 2015-målene. Resultatet er blevet en bog, der i tekst, men ikke mindst i billeder, fortæller en historie om mennesker, hvis skæbne på forskellig vis er tilknyttet et af de otte mål. Og samtidig gør bogen i sig selv en forskel, fordi indtægterne gennem SOS-Børnebyerne hjælper forældreløse i Tanzania.

Som Kronprins Frederik skriver i forordet:

"Jeg håber, at min fremtid bliver bedre end min mors," siger 11-årige Rose i bogen. Hun bor i et af Nairobis værste slumkvarterer, og hendes familie er nærmest blevet udryddet af aids.

Forhåbentlig får hun ret. Vi har alle en mulighed for at hjælpe Rose og andre børn til en bedre fremtid. I hvert fald bør vi gøre forsøget."

"Farvel til en sort/hvid verden" udkommer på Forlaget Gyldendal i slutningen af september. Den koster 250,- kr. og kan købes hos Bog & idé.

Fotografen Jens Honoré og journalisten Jens Vilstrup står bag bogen "Farvel til en sort/hvid verden", som er et rent nonprofit projekt til fordel for børnene i SOS-børnebyen i Dar Es Salaam. I billeder og tekst giver bogen et levende indtryk af udfordringerne for Afrikas børn.

Arbejdet i Zimbabwe fortsætter

På trods af den ekstremt ustabile politiske situation i Zimbabwe kan SOS-Børnebyerne fortsætte arbejdet i det fattige afrikanske land. Dog har sommerens præsidentvalg også haft betydning for noget af børnebyernes arbejde

■ Zimbabwes socialminister Nicholas Goche udtalte inden anden runde af sommerens præsidentvalg, at alle private hjælpeorganisationer skulle stoppe alt "feltarbejde".

For SOS-Børnebyernes vedkommende havde det betydning for familie-programmerne, der måtte lukke ned henover sommeren. Efter præsidentvalget var overstået er alle pro-

En måde at klare den aktuelle krise på er at få mad på bordet ved at dyrke egne afgrøder. Her er det en SOS-familie i Bindura, Zimbabwe.

grammer igen i fulde omdrejninger i Zimbabwe.

Alle øvrige SOS-projekter i Zimbabwe, såsom selve børnebyerne, fortsatte uanfægtet under sommerens politiske og økonomiske uro.

Hjælp til børn i Kina

Mens atleterne kæmpede om medaljer ved OL, fortsatte SOS-Børnebyerne arbejdet i landet – både med en ny børneby i hovedstaden Beijing og i den eksisterende børneby jordskælvsramte Chengdu

■ Snart åbner dørene til flere hjem for forældreløse børn i Kina. Byggeriet i Beijing er i fuld gang. Der findes allerede ni børnebyer i Kina. I de ni byer bor der 1000 børn i 134 familiehuse.

SOS-Børnebyerne har haft børnebyer i Kina siden 1987. I dag har landet flere socialcentre, ungdomshuse og værkstedsskoler, og der

er tilknyttet SOS-børnehaver til alle børnebyerne. I Yantai findes den eneste SOS-skole i Kina. Det er til gengæld den største SOS-skole i verden med over 3000 elever.

Flere søskende

En ting, der er speciel ved SOS-børnebyerne i Kina, er muligheden for at vokse op i en familie med brødre og søstre. Noget der ellers ikke er normalt i Kina, hvor et-barns-politikken stadig håndhæves.

Lou er 19 år og bor i ungdomshusene ved SOS-børnebyen i Tianjin. Han kan nu se, hvor heldig han har været, når han er vokset op i en SOS-familie.

"Jeg har aldrig følt mig ensom her. I mange andre kinesiske familier kan man ikke bare lige spørge sine søskende, når man har problemer med f.eks. lektier," siger Lou, der gennem SOS-Børnebyerne har fået en ny familie og en uddannelse.

I alt hjælper SOS-Børnebyerne i Kina over 8000 børn og unge igennem de snart 10 børnebyer, ungdomshuse m.v.

Efter jordskælvet tilbød SOS-Børnebyerne i Kina nogle af de ramte børn midlertidig skolegang i nærheden af byen Chengdu.

SOS-Børneby Nyt læses mest af voksne. Men mange benytter også deres engagement i SOS-Børnebyerne til at tale med børn om, at ikke alle børn har det som danske børn. Med temaet "Barn til barn" kan du i SOS-Børneby Nyt finde tekster, der mest er beregnet til højtlesning for børn.

Så er Senad glad

Senad er tre år gammel og bor i en by, der hedder Sarajevo. Her kan du læse, hvad der gør Senad glad

■ Senad bor i en børneby i Sarajevo. Her bor han sammen med sin søster Amila og andre børn, der ligesom ham har mistet deres mor og far. Derfor flytter de ind i børnebyen, hvor de får en ny mor og en helt ny familie med mange brødre og søstre. Senad og Amilas nye mor i SOS-børnebyen hedder Jasminka.

Det bedste Senad ved, er at være sammen med sin SOS-familie. Når de går ture i parken, er han altid meget opmærksom på, at alle er glade – for så er Senad også glad!

”Jeg kan få Amila til at grine” siger Senad stolt henne i parken. Lillesøster Amila er to år gammel.

Senad plukker mælkebøtter, og giver sig til at blæse de hvide og fjerlette frø af stilkene – og ganske rigtigt; Amila giver sig til at grine henrykt over de mange hvide mælkebøttefrø, som svæver rundt i luften.

De fleste, du kender, har garanteret en livret – altså den mad som de holder allermest af. Senads livret er toast med ost og æg. Og får han lidt hjælp fra sin storesøster, der hedder Ela og er 16 år gammel, så kan han selv være med til at lave dem.

Når aftensmaden er spist, varer det ikke længe inden, at Senad skal i seng. Det bedste han ved, det er at få læst godnathistorier, og de bedste historier, han ved, er dem med Peter Plys. Det er Senads SOS-mor og hans storesøster Ela, der skiftes til at læse for Senad.

Når Senad sover, er der ingen, der ved, hvad han drømmer om. Måske drømmer han om udflugten til stranden, eller måske drøm-

Senad elsker at få sin lillesøster til at grine. Og der skal ikke mere til end at blæse mælkebøtter.

Storesøster Ela læser Peter Plys højt for Senad lige inden han skal sove.

Selv om man kun er tre år, kan man godt hjælpe med at lave mad – bare man får en hånd.

mer han om efteråret, hvor han skal starte i børnehaven. Men han ser glad ud – også når han sover.

Hvad gør dig rigtig glad – er det en is i sommervarmen? Et kram fra mor eller far? At få læst din yndlings-godnathistorie lige inden du skal sove?

Senad elsker at være sammen med sin lillesøster. De leger meget sammen.

Fakta om i Bosnien

Sarajevo er hovedstaden i et land, der hedder Bosnien. Bosnien har engang for ikke så længe siden været i krig. Så der er mange børn og unge i Sarajevo, som har oplevet dårlige ting.

SOS-Børnebyerne har derfor bygget en børneby i Sarajevo, hvor børn, der ikke har forældre til at tage sig af dem, kan bo.

Der ligger to SOS-børnebyer i Bosnien, hvor børn også kan gå i børnehaven eller få hjælp fra voksne i noget, der hedder et SOS-socialcenter.

Skriv og fortæl om din oplevelse

Hvert år besøger mange danskere børnebyer eller deres fadderbarn rundt om i verden. Hvis du har haft en oplevelse, du gerne vil fortælle andre læsere om, så skriv til redaktionen via info@sos-borneby.dk.

På besøg i en børneby:

På guldbryllupsrejse i Argentina

Hanne og Leif Wenge Andersen rejste for et par år siden til Argentina. Her besøgte de et familiehus i en børneby

■ "Da vi var på tur i Argentina, kørte vi forbi "Aldea Infantil SOS" i Mar del Plata, Argentina. Vi har været i landet flere gange, fordi vi blev gift dernede i 1958. Da vi har været interesseret i SOS gennem mange år, fik vi lyst til at besøge stedet, og den mulighed opstod, da vi rejste derned for at fejre vores

guldbryllup den 1. februar.

I den forbindelse havde vi frabedt os gaver, der skulle transporteres hjem til Danmark. Vi havde derfor i forvejen ladet "sive" til vores 58 gæster, at en lille pengegave ville blive brugt på SOS-Børnebyerne. Vi fremlagde kopier, vi havde trukket ned fra nettet af, hvad SOS stod for, specielt i Argentina, og hvad der fandtes om emnet, og alle syntes, at det var en god ide. Vi må sige, at da vi gjorde resultatet af "indsamlingen" op, var der et pænt beløb."

Navneetiketter

■ Med SOS-Børnebyernes navneetiketter kan du slippe for at skrive afsender på dine breve, eller du kan bruge dem til at mærke dine bøger osv. Navneetiketterne har vores logo på og dit navn samt evt. adresse – dog maksimalt tre linjer.

Bestil navneetiketter per mail info@sos-bor-

neby.dk. Vi gør opmærksom på, at der er en lille leveringstid på dem.

Navneetiketterne har en værdi af 75 kroner, som kan indbetales på et medfølgende girokort.

Den lille 25-øres store hjælp

Ved at donere dine gamle 25-ører kan du være med til at hjælpe endnu flere forladte og nødlidende børn rundt omkring i verden. Og du kan stadig nå det!

■ SOS-Børnebyerne kan bruge al den støtte, som vi kan få, og selv 25-ørerne kan gøre stor gavn i vores arbejde på forbedre levevilkårene for forladte og forældreløse børn.

I dag kan du næsten ingenting få for den gamle 25-øre, og fra den 1. oktober 2008 kan

Pengene fra indsamlingen af 25-ører går til opførelsen af en ny børneby i Ayacucho i Peru. Fundamentet til de nye familiehus er allerede støbt og børnebyen forventes at stå klar i slutningen af 2009.

du ikke længere bruge den. Du kan dog stadig indløse den i banken efter den dato, og hvorfor så ikke ved samme lejlighed donere de gamle brune mønter til forældreløse børn?

Du kan indbetale dine 25-ører i banken på SOS-Børnebyernes konto: reg.nr. 3001, kontonr. 4140859052.

Hanne og Leif Wenge Andersen var på besøg i Mar del Plata i Argentina. Her stiller børnene op for fotografen ved en tidligere lejlighed.

Besøget i børnebyen

”Det var en vidunderlig oplevelse at møde børnene. På den dag var der ”kun” piger (14 til 16 år) i deres hus plus den ”tante”, som de lever sammen med hele døgnet.

Drengene var på lejr tur et sted ikke så langt derfra. Vores indtryk var, at man passede godt på dem alle, således at børnene var vel informerede om de problemer, de kan møde i det omkringliggende samfund. Vi blev indviet i deres dagligdag og deres ønsker for fremtiden.”

Hanne og Leif Wenge Andersen

Sådan støtter du - og sådan får du fradrag

■ Hvordan er det lige, det fungerer, det der med at støtte, hvis man gerne vil hjælpe SOS-børn?

Flere og flere bruger netbank til overførsler, og det er nemt. Find herunder de rigtige kontonumre. Du skal også huske at skrive dit SOS-nr. på ved indbetaling.

Når du indbetaler **støtte til dit fadderskab**, skal du benytte: giro 951-5100 eller netbank reg.nr. 3001 kontonr. 9551100.

Hvis du ønsker at indbetaler **pengegaver til dit fadderbarn**, skal du benytte: giro 253-0996 eller netbank reg.nr. 3001 kontonr. 253 0996.

Hvis du give generel **støtte til SOS-Børnebyernes arbejde**, skal du benytte: giro 803-2440 eller netbank reg.nr. 3001 kontonr. 8032440.

Indberet dit CPR-nr.

Husk i øvrigt at bidrag, der indbetales til SOS-Børnebyerne, er fradragsberettigede. Ønsker du skattefradrag for din støtte i 2008, skal SOS-Børnebyerne ifølge ny lovgivning oplyse dit samlede bidrag til SKAT. Det kræver, at vi har dit CPR-nummer. Du kan læse mere og oplyse os dit CPR-nummer på www.sos-borneby.dk eller på telefon 33 73 02 33.

SOS-julekort til virksomheder

■ SOS-Børnebyerne samarbejder i år med X-paper Aps om vores firma-julekort.

Ved at købe disse julekort hjælper du og din virksomhed med at støtte SOS-Børnebyernes arbejde. Mindst 20 pct. af salget af julekortene går til arbejdet med at hjælpe forældreløse og forladte børn i hele verden. Samtidig viser man også forretningsforbindelser og samarbejdspartnere, at man hjælper børn, som ingen andre bekymrer

sig om. Man har mulighed for at trykke egen julehilsen og få virksomhedens logo på julekortene. På hjemmesiden www.sosjulekort.dk kan du nemt få et overblik over priser og muligheder. Min. bestilling er 100 stk.

Senere på året kommer også julekort til private – det kan du læse mere om på hjemmesiden.

Berit Ivanouw

Hvilke aktiviteter, man laver i en frivilligruppe er helt op til ens eget temperament og fantasi. Her er det Birgit Hedegaard, der er aktiv vandrør, som brugte noget af sin vandreferie på at gøre opmærksom på SOS-Børnebyernes arbejde. Her bliver hun modtaget ved hjemkomsten af SOS-Børnebyernes frivilligkoordinator.

Lokalgrupper på vej i seks nye byer

Du kan møde dem i Frederiksværk, Helsingør, Ålborg, Guldborgsund, Slagelse, Arden, Randers og 43 andre byer rundt om i Danmark. I byer spredt over det meste af landet bruger frivillige deres tid og kræfter på at hjælpe fattige og forældreløse børn over hele verden

■ "De mange frivillige er helt uundværlige. De gør et stort stykke arbejde for organisationen og er med til at sikre, at vi når helt ud i alle hjørner af landet. En af de bedste måder at fortælle om vores arbejde på er ved hjælp af de mange engagerede mennesker, som giver lidt af deres kræfter og fritid i vores lokalgrupper. Og de mange nye grupper betyder, at vi nu kan nå endnu flere mennesker og i sidste ende hjælpe endnu flere børn," siger SOS-Børnebyernes direktør Hanne Rasmussen.

14 nye grupper

De sidst to år har SOS-Børnebyerne satset på at starte nye lokalgrupper. Det har betydet at

14 nye grupper er kommet til siden efteråret 2006. Målet for alle lokalgrupper er det samme: Øge kendskabet til SOS-Børnebyerne og organisationens arbejde. Og hvordan det gøres bedst, beslutter man i de enkelte lokalgrupper.

Vi vokser stadig

Også fremover vil SOS-Børnebyerne fortsætte med at styrke den lokale forankring rundt omkring i landet. I den kommende tid vil vi derfor starte nye lokalgrupper i henholdsvis **Aabenraa, Sønderborg, Fredericia, Holbæk, Frederiksværk og Vordingborg.**

Hvornår der holdes opstartsmøder de enkelte steder vil blive annonceret i lokalpressen, ligesom du også altid vil kunne holde dig orienteret på vores hjemmeside www.sos-borneby.dk

Noget for dig?

Er du interesseret i at høre mere om det at være frivillig, så kig forbi hjemmesiden eller send en mail til info@sos-borneby.dk.

Porto

SOS-BØRNEBYERNE

LANGSIGTET HJÆLP TIL NØDLIDENDE BØRN

**Amerikavej 15 B, 2. tv.
DK-1756 København V**

SOS-Børnebyerne i Danmark

Protektor

Hendes Kongelige Højhed Prinsesse Benedikte

Bestyrelsen

Formand Bjørn Bogason

Fhv. vicedirektør

Næstformand Jess Myrthu

Seniorpartner, kommunikationsrådgiver

Stig Andersen

Direktør

Hanne Høiberg

Chefredaktør

Esther Jensen

Restauratør, SOS-frivillig i Holstebro

Lars Ole Kornum

Direktør

Jette Meyer

Lærer, SOS-frivillig i Horsens

Lisbet Lykke Sørensen

Grafiker, SOS-frivillig i Gribskov

Peter Völker

Viceregeneralsekretær, SOS-Kinderdorf International

Inge Lise Kjeldsen Wilhjelm

Lærer, SOS-frivillig i Ledøje-Smørum

SOS-Børnebyernes bestyrelse er ulønnet

Udgiver

SOS-Børnebyerne i Danmark

Amerikavej 15 B, 2. tv.

1756 København V

Tlf.: 33 73 02 33

Ansvarshavende

Hanne Rasmussen, direktør

Redaktion

Line Grove Hermansen, kommunikationschef

Thomas Schytz Larsen, kommunikationsmedarbejder

Billedpolitik

SOS-Børnebyerne ønsker at beskytte børnene så vidt muligt. Børnene skal have lov at være anonyme. Det betyder blandt andet, at vi ikke forbinder navn med billede, så man kan genkende barnet. Fotos og navne kan derfor være ændrede. SOS-Børnebyernes regler er i overensstemmelse med EU's regler om databeskyttelse.

Design og produktion

Esben Bregninge Design

Color Print A/S

Oplag: 105.000

Esther Jensen er SOS-frivillig og medlem af bestyrelsen. Hun er fadder for tre børn i Swaziland og et barn i Indisk Himalaya.

“Jeg er så heldig, at jeg har haft mulighed for at besøge mine SOS-børn flere gange. På rejser har jeg gennem årene besøgt mange børnebyer, og med egne øjne set, at SOS-børnebyerne fungerer, uanset hvor i verden, man er. Jeg har kun mødt glade og smilende børn, og kan glæde mig over, hvor godt organisationen virker og at pengene virkelig når frem. For børnene er det en fantastisk tryghed, at hjælpen er langsigtet, så de er sikrede i fremtiden.

Foto: Karoline Skjærvov

Besøg www.sos-fadder.dk og lær meget mere om Louis og hans børneby.

Hjælp et barn som Louis

■ En tryk barndom er ikke en selvfølge. Over alt i verden er millioner af forladte og forældreløse børn alene, uden mor, uden far og uden fremtid.

Louis blev efterladt som lille af sin mor, men har det i dag godt i en SOS-børneby i Burundi.

Men mange andre børn har brug for din hjælp.

For under 7 kr. om dagen kan du som fadder i SOS-Børnebyerne bidrage til at give et forældreløst barn et hjem, en familie og en tryk barndom.

Læs mere om være fadder og se film om Louis og hans børneby på

www.sos-fadder.dk

SOS-BØRNEBYERNE
Amerikavej 15 B, 2. tv.
DK-1756 København V
Tlf. 33 73 02 33
Giro nr. 8 03 24 40
E-mail: info@sos-borneby.dk

www.sos-borneby.dk
Telefon og kontortid:
Mandag til torsdag kl. 9.00 – 16.30
Fredag kl. 9.00 – 15.00
Protector:
H.K.H. Prinsesse Benedikte